

РЕШЕНИЕ

№ 4333

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2551** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20008540/ 28. 01. 2022 г., постановено по НАХД № 11103/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 16-ти състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 27-201/28. 01. 2019 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински одит", в частта по пункт 2, с който на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 220, ал. 1 във вр. с чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 във вр. с чл. 89, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗ/ на д-р Б. М. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 от Закона за здравето. Със същия съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 27-201/28. 01. 2019 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински одит" в частта по пункт 1, с който на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 220, ал. 1 във вр. с чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 във вр. с чл. 89, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗ/ на д-р Б. М. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 88 от Закона за здравето.

Срещу така постановеното решение са подадени две касационни жалби:

ИА "Медицински надзор" чрез пълномощника си юрк. И. оспорва решението в частта,

с която е отменено Наказателно постановление № 27-201/28. 01. 2019 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА "Медицински одит" в частта по пункт 2. Излагат се съображения за незаконосъобразност на съдебния акт в обжалваната част, като се иска неговата отмяна и постановяване на решение, с което да се потвърди НП № 27-201/28. 01. 2019 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА "Медицински одит" в частта по пункт 2.

Д-р Б. М. П. чрез своя процесуален представител адв. Б. оспорва решението на районния съд в частта, с която е потвърдено НП № 27-201/28. 01. 2019 г., издадено от Изпълнителния директор на ИА "Медицински одит", в частта по пункт 1, с който на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. с чл. 220, ал. 1 във вр. с чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 във вр. с чл. 89, ал. 1 от Закона за здравето на д-р Б. М. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 88 от Закона за здравето. В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на съдебния акт в оспорваната част, като се иска неговата отмяна, както и отмяна на потвърденото наказателно постановление в частта по пункт 1.

В съдебното заседание касаторът Б. П. се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба на д-р Б. П. е основателна.

След като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди изложените касационни основания, Административен съд - София град намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационните жалби са процесуално допустими, подадени са в рамките на преклузивния срок от надлежни страни и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. За да се произнесе по тяхната основателност, съдът взе предвид следното:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

Със Заповед № 27-201/22. 05. 2018 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ в периода от 28. 05. 2018 г. до 01. 06. 2018 г. включително, комисия от агенцията извършила проверка в УМБАЛ [фирма] по повод на жалба с вх. № МО 05-164/16. 04. 2018 г. В хода на проверката била изисквана медицинска документация, като в част от нея, свързана с осъществено лечение на пациентката Л. Я., били констатирани нарушения на медицинските изисквания. Било установено, че госпожа Я. първоначално посетила Д. „С.“, където са й били извършени два амбулаторни прегледа. След това същата е била хоспитализирана в Отделение по гастроентерология към УМБАЛ „С.“ за уточняване на диагнозата и приложимото лечение Пациентката била приета в посоченото отделение с диагноза „запушване на дуктус холедохус“.

На 16. 01. 2018 г. в отделението по гастроентерология на госпожа Я. била извършена инвазивна ендоскопска процедура. След консултация с хирург, на 18. 01. 2018 г., Л. Я. е изписана от Отделението по гастроентерология и в 13:07 час постъпила в Клиниката по хирургия към същата болница с направление за хоспитализация, издадено от д-р Б. П.. Пациентката била приета с предварителна диагноза „панкреатитис акута“ и История на заболяването № 2042, в която за лекуващ лекар бил вписан д-р Б. П..

Била извършена предоперативна подготовка, включваща назначаване на редица изследвания, а на 19. 01. 2018 г. пациентката е оперирана. Следоперативно същата

била настанена в Отделение по анестезиология и интензивно лечение за динамично проследяване, където е била наблюдавана от дежурни реаниматори и оперативен екип.

В хода на извършения медицински одит контролните органи установили, че към ИЗ връзка с приема на пациентката в Клиниката по хирургия била приложена Декларация за формирано съгласие за извършване на операция, която обаче са изцяло бланкетна и не съдържала конкретни данни относно съществени обстоятелства, с които пациентката е трябвало да бъде предварително запозната.

Наред с това служителите на Министерството на здравеопазването констатирани, че на 31. 01. 2018 г. на същата пациентка било извършено КТ изследване на тораке, абдомен и малък таз. На същата дата, както и впоследствие – на 02. 02. 2018 г., били проведени консултации с уролог, като на последната от тях урологът е изразил мнение, че поради общо тежко състояние, ритъмни нарушения и нестабилна хемодинамика, не се налагали с спешни интервенции. Едва на 05. 02. 2018 г. била извършена оперативна интервенция от уролог, но нито пациентката, нито нейните близки били информирани, респективно не била подписана задължителната декларация за информирано съгласие.

За констатираните нарушения контролните органи съставили АУАН в присъствие на нарушителя. Последният получил препис от акта срещу подпис, а в срока по чл. 44 ЗАНН депозирал свои писмени възражения. Въз основа на така съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 27-201/28. 01. 2019 г. от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински одит", с което били наложени на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. чл. 220, ал. 1, вр. чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 вр. с чл. 89, ал. 1 от 33 административно наказание „глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на разпоредбата на чл. 88, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 във вр. с чл. 89, ал. 1 33 и административно наказание „глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева за същото нарушение, но извършено при други обстоятелства.

За да постанови своя акт, съдът е приел, че наказателното постановление в частта по пункт 1 е законосъобразно, като безсъмнено е установено извършеното на 19. 01. 2018 г. нарушение по чл. 88, ал. 1 от 33, тъй като в процесния случай е налице декларация за информирано съгласие за операция, подписана от пациента с попълнени негови лични данни с дата 18. 01. 2018 г., но същата не съдържа изискуемата от разпоредбата на чл. 88, ал. 1 от 33 информация в писмена форма, както и не съдържа името на лекуващия лекар, чийто подпис е положен в декларацията, наред с този на пациента.

По отношение на пункт 2 от НП, съдът е направил извод за незаконосъобразност на наказателното постановление в тази част, тъй като от събраните доказателства е установено, че на датата, посочена като дата на извършеното нарушение - 05. 02. 2018 г., д-р Б. П. е бил в законоустановен годишен отпуск.

Обжалваното решение на районния съд е правилно.

По отношение на пункт 1 от наказателното постановление:

Д-р П. е наказан за извършено нарушение на чл. 88, ал. 1 от 33, съгласно чиято разпоредба за получаване на информирано съгласие лекуващият лекар /лекар по дентална медицина/ уведомява пациента, съответно неговия родител, настойник или

попечител, лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6, както и лицата по чл. 162, ал. 3, относно 1. диагнозата и характера на заболяването; 2. описание на целите и естеството на лечението, разумните алтернативи, очакваните резултати и прогнозата; 3. потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи, включително страничните ефекти и нежеланите лекарствени реакции, болка и други неудобства; 4. вероятността за благоприятно повлияване, риска за здравето при прилагане на други методи на лечение или при отказ от лечение.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 18. 01. 2018 г. пациентката е подписала декларация, която не съдържа всички необходими реквизити по чл. 88, ал. 1 от ЗЗ, което правилно е приравнено на липса на декларация за информирано съгласие. В тази връзка настоящият касационен състав изцяло споделя мотивите на районния съд, че д-р Б. М. П. е извършил нарушение на чл. 88, ал. 1 от ЗЗ, относно спазването на сроковете по ЗАНН и относно размера на наложеното наказание, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо да ги преповтаря.

Неоснователни са доводите в касационната жалба на д-р П., че са били налице предпоставките за приложение на чл. 89, ал. 2 от ЗЗ. Посочената разпоредба визира случаите, когато непосредствено е застрашен животът на пациента и информирано съгласие не може да бъде получено от него или от неговите близки. Безспорно е установено, че операцията е извършена на 19. 01. 2018 г., като е била планирана. В тази насока следва да се съобрази и обстоятелството, че на 18. 01. 2018 г. пациентката е подписала декларация, която обаче не е била в съответствие с чл. 88, ал. 1 от ЗЗ. Не е имало никаква пречка декларация, която съдържа всички необходими реквизити, да бъде представена на пациентката още на 18. 01. 2018 г. Това обаче не е сторено нито тогава, нито на следващия ден, когато е осъществена оперативната интервенция. Ето защо правилно районният съд е приел, че по отношение на пункт 1 от наказателното постановление правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на д-р Б. П..

По отношение на пункт 2 от наказателното постановление:

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя извода на районния съд, че незаконосъобразно д-р П. е бил санкциониран, тъй като на датата на извършването на оперативната интервенция – 05. 02. 2018 г. същият е бил в законоустановен годишен отпуск, поради което макар и лекуващ лекар на лицето, болничното заведение е следвало да осигури друг лекуващ лекар, който да информира писмено пациентката относно предстоящата ѝ операция, респективно да получи нейното информирано съгласие. Решението за извършената операция е взето на 05. 02. 2018 г., поради което и именно на тази дата, а не по-ранна, е следвало да бъде изпълнено задължението по чл. 88 от ЗЗ. Наличието на законоустановен отпуск от д-р П. на посочената дата и отсъствието му от лечебното заведение правилно е преценено като обстоятелство, което изключва административнонаказателната му отговорност, предмет на санкцията по пункт 2 от наказателно постановление.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20008540/ 28. 01. 2022 г., постановено по НАХД № 11103/2019 г. по описа на Софийския районен съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.